

У лісі

Грицько Бойко

Лиш сонечко літнє
Забарвило схід,
Загін піонерський
Пішов у похід.
Сьогодні повинні
Юннати
Колекцію листя
Зібрати.
До лісу, до лісу
Їм стелиться путь.
В загоні два друга
Івасі ідуть.
В загоні два друга
Івасі —
Обидва у п'ятому
Класі.
І в лісі удвох
Ті Івасі були.
Далеко-далеко
Вже хлопці зайшли.
Та раптом хрустіння
Почули —
Щось нібито сіре
Майнуло.
Івась як побачив,
І з криком: "Вовки!" —
Він друга залишив,
А сам навітіки.

Побіг, і спіткнувся,
І впав у яроч,
І лоба набив
Об дубовий пеньок.
Лежить наш Івась
І зітхає.
Аж чує товариш
Гукає.

За хвилю товариша
Ніжна рука
Уже доторкнулась
До лоба дружка.
Він рану Івасю
Бинтом пов'язав
І щиро отак
Боягугзу сказав:
— Ти, певно, прийняв
З переляку
За сірого вовка
Собаку?
Як вовка боїшся,
То дома сиди.
Як вовка боїшся,
У ліс не ходи.
Хто ж друга в біді
Залишає,
Той сам у біду
Потрапляє!